

NORWID

*Przeszłość – jest to dziś,
tylko cokolwiek dalej.*

C. Norwid

Za kołami wieś, miasto i świat
Ojczyzna moja – z przeszłości
Jak ukochanej matki twarz
Skurczona śmiercią

Za plecami ziemia w pożarze
Mogiły – krzyżami z niebem spięte,
Popioły pamięci – cmentarze
Kwitnące maciejką.

Za stołem ból i cierpienie,
Samotny ślad pióra na kartce,
Pochylnego w milczeniu
Ostatnie słowo.

Wiersz za wierszem, strona po stronie
Czytam księgę dzisiejszego dnia,
Ojczyzna moja – zaludniona –

Norwidowo